

På basis af de principper, der blev skitseret i interimrapporten til mødet i Stockholm, vil Kommissionen forelægge en mere detaljeret handlingsplan for forbedring og forenkling af de lovgivningsmæssige rammer på Det Europæiske Råds møde i Laeken i slutningen af dette år, hvor den bl.a. vil tage hensyn til de henstillinger, der er indeholdt i den kommende hvidbog om nye styreformer i Europa.

Hvad angår spørgsmålet, om konsekvensvurderinger bør foretages af uafhængige eksperter eller af Kommissionen selv, mener Kommissionen, at den endelige konsekvensanalyse af lovgivningsmæssige forslag bør foretages i Kommissionen. Der er dog behov for input fra forskellige eksterne eksperter (f.eks. på det videnskabelige, tekniske, kommercielle, økonomiske, sociale og miljømæssige område) hvad angår særlige spørgsmål såvel som indsamling af data (f.eks. omkostninger for virksomheder). Dette synspunkt er i overensstemmelse med erfaringen indhøstet fra erhvervskonsekvensanalysesystemer i en række OECD-lande, bl.a. Det Forenede Kongerige og USA.

Kommissionen lægger stor vægt på at vurdere omkostninger ved og udbytte af foreslåede lovgivningsmæssige foranstaltninger (for så vidt det er muligt) for alle de berørte parter, herunder også erhvervslivet. Desuden mener den, at en sådan vurdering bør se på omkostninger ved og fordele af forskellige strammingsniveauer i forbindelse med de foreslåede lovgivningsmæssige foranstaltninger, idet sådanne oplysninger kan være nyttige i forbindelse med proceduren for beslutningstagning. Lovgivningsmæssig kvalitet og forenkling på fællesskabsniveau er et emne, som vedrører alle, og som kræver en fælles indsats fra alle de europæiske institutioners side.

(¹) KOM(2001) 130 endelig udg.

(2001/C 350 E/088)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1141/01
af Theresa Villiers (PPE-DE) til Kommissionen

(10. april 2001)

Om: Partnerskab med det civile samfund for at fremme informationer om euroen

Den 7. marts 2001 meddelte Kommissionen, at den havde udvalgt 34 projekter ud af indgåede 158 forslag med henblik på ydelse af støtte i forbindelse med informationsprogrammet for europæiske borgere (PRINCE). Det blev i MEMO/01/66 erklæret, at kun transnationale aktioner, som involverede mindst tre medlemsstater, hvoraf i det mindste én var tilsluttet eurozonen, og som havde den størst mulige multiplikationsvirkning, ville blive berettiget til finansiel støtte.

Seks af de udvalgte projekter vil blive gennemført af organisationer med partnere i Det Forenede Kongerige:

- Eurochambres
- Industrie- und Handelskammer Trier
- Association Pour l'Union Monétaire de l'Europe (AUME)
- European Union of the Deaf
- Institut Européen interrégional de la Consommation (IEIC)
- ASFORM (Asociación para el Fomento de la Formación Ocupacional y Continua el la Margen Izquierda).

1. Kan Kommissionen bekræfte, at den har sikret sig garantier fra disse organisationer om, at støtten ikke vil blive kanaliseret til promotionsprojekter i Det Forenede Kongerige, som ikke har ønsket at deltage i euroen?

2. Kan Kommissionen gøre rede for, hvorfor den behandler forslag fra transnationale organisationer, der involverer mindst tre medlemsstater, hvoraf kun én har tilsluttet sig euroen, og hvoraf de øvrige to ikke har givet udtryk for ønsket om at deltage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(3. juli 2001)

Ser man nærmere på titel og indhold, fremgår det klart af den indkaldelse af forslag, som blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende⁽¹⁾, at det aldrig har været tanken at fremme kampagneaktiviteter i nogen medlemsstat, endside i medlemsstater, som har givet udtryk for, at de ikke ønsker at deltage i eurosamarbejdet. Desuden er der ikke registreret nogen projekter med organisationer med base i Det Forenede Kongerige som initiativtagere, så der er ikke nogen britiske organisationer, der figurerer som projektleder i dette arbejde.

Fire af de seks organisationer, der nævnes, er tværeuropæiske og har dermed naturligvis også medlemmer i Det Forenede Kongerige. Hvad angår de sidste to (Industrie- und Handelskammer Trier og ASFORM), er de vant til at arbejde med et vist antal partnere, hvoraf én tilfældigvis er britisk. Den enkelte projektleder vælger frit sine partnere i forbindelse med et givet projekt, og de enkelte projekter bygger på en arbejdsdeling mellem de deltagende partnere. En britisk partner kan derfor aldrig have en dominerende andel i et projekt.

Kommissionen kan på denne baggrund slå fast, at støtten ikke vil blive kanaliseret til kampagneprojekter i Det Forenede Kongerige, eftersom der ikke er modtaget nogen forslag til sådanne projekter i forbindelse med indkaldelsen af forslag. I øvrigt føres der tilsyn med alle projekter under gennemførelsen, ligesom det er en forudsætning for udbetalingen af den sidste del af støtten, at der fremlægges økonomiske rapporter såvel midtvejs i projektet som efter projektets gennemførelse.

Passagen om tværnationale aktioner, der har deltagelse af mindst tre medlemsstater, hvoraf mindst én har tilsluttet sig euroen, skal ikke læses, som om det kræves, at aktioner har deltagelse af et medlem af euroområdet samt til ikke-medlemmer. Der er udelukkende tale om et mindstekrav, som skal være opfyldt, for at et projekt kan komme i betragtning, idet projektet i modsat fald ville være meningsløst. Ingen af de 34 udvalgte projekter har en sådan sammensætning, hvilket betyder, at dette punkt ikke har givet anledning til misforståelser blandt ansøgerne.

Euroen er imidlertid af betydning for britiske virksomheder, navnlig for de små og mellemstore virksomheder (SMVer), der har med import eller eksport at gøre. Det er i denne forbindelse værd at nævne, at den britiske regering har brugt adskillige millioner pund på at informere disse virksomheder om konsekvenserne af overgangen til euroen.

⁽¹⁾ EFT C 212 af 25.7.2000.

(2001/C 350 E/089)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1143/01
af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(10. april 2001)

Om: Bekæmpelse af yderligere udbredelse af mund- og klovsyge med genoptagelse af vaccination

1. Kan Kommissionen bekræfte, at vaccination af kvæg mod mund- og klovsyge, der tidligere blev benyttet som middel til at bekæmpe periodiske epidemier af denne sygdom, systematisk har været ladet ude af betragtning siden begyndelsen af 1990'erne?
2. I hvilket omfang var denne »ikke-vaccination« baseret på den antagelse, at sygdommen nærmest var udryddet, og at vaccination derfor var overflødig?
3. I hvilket omfang var denne »ikke-vaccination« baseret på en forventning om, at det ville fremme eksporten af europæisk kød til De Forenede Stater, idet man her uberettiget ligestiller spor af sygdom og vaccination?
4. Finder Kommissionen, at det uden en hurtig genoptagelse af vaccination endnu er muligt på effektiv vis at bremse de nuværende og meget omfattende udbrud af mund- og klovsyge i Det Forenede Kongerige og den videre udbredelse heraf i Nederlandene og Frankrig, der bevirker omfattende tilintetgørelse af kvæg, standsning af enhver eksport og hindringer for enhver befordring af personer og varer?